

Ἐπίκαιρο

Ἐξωτερική Ἱεραποστολή

Ἔφτασε! Δέν τόν περίμενε κανείς. Ἐξάλλου κανείς δέν τόν εἶχε ἐνθαρρύνει νά ἔρθει. Κανείς; Μόνο... ὁ ἐσταυρωμένος Ἰησοῦς καί ἡ ἀγάπη του!

Τό ὄνειρό του, λοιπόν, γίνεται πραγματικότητα. Πατάει **τά χώματα τῆς Μαδαγασκάρης** ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἦρθε γιά νά συναντήσῃ τούς φτωχοὺς τῆς γῆς καί νά τούς συστήσῃ τόν Χριστό. Μαζί του δέν κουβαλάει τίποτε. Κάτι λίγα πράγματα σέ μιά μικρή βαλίτσα. Τοῦ εἶπαν ὅτι ὑπάρχει ἕνας ἐλληνορθόδοξος παλιός ναός -χισιμένος ἀπό κάποιους Ἕλληνες ἐμπόρους- ἀλλά ἦταν κλειστός, χρόνια ἀλειτούργητος.

Αὐτός Ἑλληνοαυστραλός, μέ πτυχία ἀπό ἐλληνικά καί ξένα πανεπιστήμια. Τά ἄφησε ὅμως ὅλα πίσω. Πῆρε τό ράσο του καί ξεκίνησε. Τή γλῶσσα τῶν Ἰθαγενῶν δέν τή γνώριζε. Οὔτε καί τή δεύτερη ἐπίσημη γλῶσσα τοῦ νησιοῦ, τά γαλλικά. Αὐτός ἤξερε ἀγγλικά, ἀλλά ...καί τή γλῶσσα τῆς ἀγάπης, τή γλῶσσα τοῦ εὐαγγελίου.

Ἀποφασίζει νά ξεκινήσῃ ἀπό τά βάθη, ἀπό τά πιό ἄγνωστα μέρη τοῦ νησιοῦ. Ἐκεῖ πού κανείς ἄλλος ὡς τότε δέν εἶχε μιλήσει γιά τόν δικό του θησαυρό. Αὐτόν τόν θησαυρό πού τόν ἔκανε νά τολμήσῃ νά μὴν ἔχει στήν τσέπη του χρήματα οὔτε γιά τό εἰσιτήριο τῆς ἐπιστροφῆς.

Κατηχεῖ σχεδόν ζυπόλητος, χωρίς νά τάζει δῶρα. Κατηχεῖ σέ διάφορα χωριά μικροὺς καί μεγάλους. Θά τούς βαπτίσει μετὰ ἀπό

άρκετο χρονικό διάστημα, αφού πρώτα στερεωθούν στην καινούργια πίστη του Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διηγεῖται ὁ ἴδιος ὁ ἱεραπόστολος, ὁ π. Νεκτάριος Κελλῆς, τό ἐξῆς περιστατικό: Γιά νά φθάσει σ' ἓνα χωριό, ἔπρεπε νά ταξιδέψει πολλές ὥρες καί ἡ βροχή εἶχε μετατρέψει τόν χωματένιο δρόμο σέ λίμνη. Ἀλλά ἦταν τόσο μεγάλη ἡ λαχάρα τῶν χωρικῶν νά βαπτιστοῦν καί νά κοινωνήσουν τά ἄχραντα Μυστήρια, πού βρῆκαν τρόπο νά ξεπεράσουν τό φυσικό ἐμπόδιο: Ἔκαναν βάρκα ἓνα βαρέλι γιά νά φθάσει κοντά τους ὁ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ! Τήν ἐπόμενη ἀκριβῶς μέρα, μιά γιαγιά πέθανε... παραδομένη στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ πατέρα, εὐτυχημένη πού πρόλαβε νά γίνει χριστιανή!

Μεταφερόμαστε σέ μιά ἄλλη περιοχή, στή **Σιέρρα Λεόνε** τῆς ΒΔ Ἀφρικής. Σχεδόν ὅλοι οἱ κάτοικοί της εἶναι κάτω τῶν σαράντα ἐτῶν· ὁ μέσος ὅρος ζωῆς δέν ξεπερνᾷ τά 48 χρόνια. Κι αὐτό, γιατί τό νερό πού πίνουν βρίσκεται στό ἴδιο μέρος ὅπου πλένονται οἱ ἴδιοι καί τά ζῶα τους, ἐκεῖ πού καταλήγουν καί τά σκουπίδια τους. Ὅλη ἡ πόλη, ἄλλωστε, εἶναι γεμάτη ἀπό σκουπίδια...

Οἱ περισσότεροι ἐδῶ εἶναι θύματα ἐμφύλιου πολέμου. Ἡ εἰκόνα τοῦ νέου ἀνθρώπου μέ τό κομμένο πόδι ἢ χέρι ἀπό ὄπλο πού δόθηκε σέ παιδί δέν προκαλεῖ ἔκπληξη, εἶναι ρουτίνα!

Σ' αὐτούς, λοιπόν, τούς ἀκρωτηριασμένους, τούς πάμπωχους ἔχει ἔρθει κάποιος πρῶην διάσημος, πού θέλησε νά γίνει φτωχός γιά νά κηρύξει τόν Χριστό τόν ἐσταυρωμένο. Δέν παίρνει μαζί του τήν κιθάρα του πού τόν δόξασε στίς συναυλίες πού ἔδινε δίπλα σέ ἄλλα μεγάλα ἀστέρια τῆς ρόκ. Ἐνωθε τότε, μέσα στά πολλά του χρήματα, φτωχός, πολύ φτωχός. Τώρα παίρνει μόνο τό ράσο του - εἶναι πλέον ἱερέας τοῦ Ὑψίστου- καί συναντιέται μέ τόν πόνο, τήν ἀπελπισία... Τώρα μοιράζει ἐλπίδα, παρηγοριά καί δύναμη μέ τόν θεόπνευστο λόγο τοῦ εὐαγγελίου.

- Πάτερ Θεμιστοκλή, πόσα χρόνια έχει πού ήρθε ο Χριστός στή γῆ; τόν ρώτησε ἕνας ἰθαγενής.

- Περίπου 2000, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

- Κι ἐσεῖς γιατί ἀργήσατε τόσο πολύ νά μᾶς τό πείτε;

Κάποιοι λαοί διψοῦν καί καρτεροῦν νά γνωρίσουν τόν Θεό...

Στά πλαίσια μιᾶς δεκαήμερης ἀποστολῆς, ὡς σπουδαστής τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, βρέθηκε γιά πρώτη φορά στό **Zaïp** (σημερινό Κονγκό). Λίγα χρόνια μετά, ὁ μοναχός πλέον Κοσμᾶς (βλ. *εἰδικό ἀφιέρωμα στό CD μέ τό ὑλικό*) ἐγκαθίσταται ἀνάμεσα στους ἀγαπημένους του φτωχούς ἀδελφούς γιά νά τούς προσφέρει τόν ἀκριβότερο πλοῦτο: τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Για ἔντεκα περίπου χρόνια κατηγεῖ, βαφτίζει, χιίζει ναούς. Ὄργανώνει ἐπίσης ἕνα μεγάλο ἀγρόκτημα 3.000 στρεμμάτων καί ζωοτροφεῖο γιά τήν παραγωγή καί προσφορά τροφῆς στους ἱερεῖς, στους κατηχουμένους, ἀλλά καί στους μή ὀρθόδοξους, λεπρούς καί φυλακισμένους.

Τό ἀπόγευμα τῆς 27^{ης} Ἰανουαρίου τοῦ 1989, τό τζίπ πού τόν μέτεφερε μαζί μέ δύο ἀκόμη συνεργάτες του χτυπήθηκε πλαγιομετωπικά καί ἔπεσε σέ ἕνα χαντάκι. Ὁ ἱεραπόστολος σκοτώθηκε ἀκαριαῖα, ἐνῶ οἱ δύο συνεπιβάτες του διασώθηκαν. Ἡ κηδεῖα του ἔγινε στό Κολουέζι, ὅπου καί ἐνταφιάσθηκε στόν προαύλιο χῶρο τῆς Ἱεραποστολῆς. Τή νεκρώσιμη ἀκολουθία παρακολούθησαν περίπου 2.000 ὀρθόδοξοι ἰθαγενεῖς.

«Τό δόσιμο νά εἶναι ἀληθινό, ὀλοκληρωτικό, δίχως κρατούμενα, μέ διάθεση αὐτοθυσίας καί ἀπαρνήσεως καί μέ σκοπό νά ἀφήσουμε τά κόκαλά μας μεταξύ τῶν ἰθαγενῶν...», εἶχε πει ὁ πατήρ Κοσμᾶς καί σφράγισε τά λόγια του μέ τό παράδειγμά του.

Μέ νεύματα καί μέ νοήματα, μέ τά μάτια καί τήν καρδιά ἐπικοινωνοῦσε ἄριστα μέ τούς ἀφρικανούς ἀδελφούς στήν **Κανάνγκα** ἢ ἀδελφή Ὀλγα Παπασαράντου. Ὀλιγογράμματη ἦταν, δέν γνώριζε

ξένες γλώσσες. Σέ ὄλους ὅμως παραστεκόταν, ζοῦσε τίς ἀγωνίες τους, μοχθοῦσε γιά τά προβλήματά τους, συμμετεῖχε στίς χαρές τους. Κοντά στόν θεῖο της, τόν ἀείμνηστο ἀρχιμανδρίτη π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο, κι ἀργότερα κοντά στόν π. Χαρίτωνα, ὑπηρετήσε τό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς μέ αὐταπάρνηση.

Περνάμε τόν Ἀτλαντικό καί βρισκόμαστε στήν **Ἀριζόνα**. Στήν καρδιά τῶν ΗΠΑ ὁ ἠγούμενος τῆς Ι. Μ. Φιλοθέου τό 1974 ξεκινάει ἀπό τό Ἅγιο Ὄρος μέ λίγους ἀκόμη μοναχούς νά ἰδρῦσουν μοναστήρι. Μέ τή βοήθειά τους ἐλκύονται ἀπό τή χάρη τοῦ Σταυροῦ ἄνθρωποι πού τό βιοτικό τους ἐπίπεδο εἶναι ἀνεβασμένο· δέν τούς λείπει τίποτε ἀπό τίς γήινες ἀπολαύσεις, ἀλλά ψάχνουν κάτι γιά νά γεμίσουν τό ἐσωτερικό τους κενό. Σήμερα στά 21 ὀρθόδοξα μοναστήρια οἱ μοναχοί ἀπό τήν Ἑλλάδα εἶναι ἐλάχιστοι· ἡ πλειονότητα τῶν μοναχῶν ἀποτελεῖται ἀπό γηγενεῖς Ὀρθοδόξους τῆς Ἀμερικῆς διαφόρων ἐθνοτήτων.

Ἐπίσης ἔχει μιὰ κινεζική παροιμία πού λέει ὅτι μπορεῖς νά μετακινήσεις ἕνα βουνό, ὄχι ὅμως νά ἀλλάξεις ἕναν ἄνθρωπο. Στήν **Κίτρινη ἠπειρο**, ὡστόσο, ἐδῶ καί ἀρκετά χρόνια πολλοί ἄνθρωποι ἀλλάζουν. Στήν Κίνα, στήν Ἰαπωνία, στήν Κορέα συναντᾷ κανεῖς μεγάλες ἐνορίες ὀρθόδοξων χριστιανῶν, καρπούς τοῦ κόπου καί τῆς θυσίας ρώσων καί ἐλλήνων ἱεραποστόλων.

Ἡ Πελαγία Γιού, μιὰ ὀρθόδοξη Ταϊβανέζα, καταθέτει: «Θά ἤθελα νά ἦμουν Ἑλληνίδα, νά εἶχα γεννηθεῖ Ὀρθόδοξη, νά μεταλάβαινα τή Θεία Κοινωνία καί νά φιλοῦσα τίς ἅγιες εἰκόνες ἀπό τά βρεφικά μου χρόνια μέχρι τόν θάνατό μου. Κλαίω γιά μένα καί γιά τούς συμπατριῶτες μου, γιατί ἀντί τῆς Θείας Κοινωνίας τρῶμε καί πίνουμε τά φαγητά τῶν εἰδώλων... γιατί ἐνῶ ἔχουμε μάτια, εἴμαστε τυφλοί».

Εἶχαν γκρεμιστεῖ πολλοί ναοί κι ἄλλοι ἔγιναν στάβλοι. Αὐστηρά ἀπαγορευόταν τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ καί τό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ... Ἐντούτοις, σήμερα ὑψώνονται ἐκεῖ πάλι περικαλλεῖς ναοί. Ἀθόρυβα καί μυστικά γιά πολλά χρόνια δούλευαν ἱεραποστολικά καί προσευχητικά ἀνώνυμοι ἀπλοί χριστιανοί, ἄνδρες καί γυναῖκες. Κι ὅταν τό ἄθεο καθεστώς ἔπесе στή γειτονική μας **Ἀλβανία**, ἱεραποστολικά κλιμάκια δίπλα στόν δυναμικό ἀρχιεπίσκοπο Ἀναστάσιο ἐλεύθερα πιά ζυπνοῦν συνειδησεις, κατηχοῦν, βαπτίζουν, χρίζουν ἐκκλησιές. Ἐπανδρώνονται ἑλληνοαλβανικά σχολεῖα, ἐκκλησιαστικές σχολές, κατασκηνώσεις, οἰκοτροφεῖα, ὀρφανοτροφεῖα. Ὁ σπόρος δίνει καρπό καί ἀναδεικνύονται στελέχη ἱκανά γιά νά δουλέψουν στόν τόπο τους γιά τήν Ὁρθοδοξία.

Μπροστά μας, παιδιά, ὁ παγκόσμιος ἄτλαντας. Ὁ Χριστός μας εἶπε: **«Ὁ θερισμός εἶναι πολὺς, ἀλλά οἱ ἐργάτες λίγοι»** (Μθ 9,37). Αὐτοί οἱ λίγοι ὅμως τολμοῦν. Ἀφήνουν τό βόλεμά τους καί ξεκινοῦν ἕνα ταξίδι στό ἄγνωστο γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Δέν ξέχασαν τή λησμονημένη ἀπό πολλούς ἐντολή τοῦ ἀναστημένου Κυρίου. Λίγο πρὶν τήν Ἀνάληψή του εἶχε πεῖ στοὺς μαθητές του: **«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν»** (Μθ 28,19-20).

Ἐπακούοντας σ' αὐτή τήν ἐντολή οἱ ἀπόστολοι σκόρπισαν στά ἔθνη γιά νά μεταφέρουν τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀνάστασης. Ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κανεὶς καί τίποτε δέν μπορεῖ νά τοὺς συγκρατήσῃ. Μὲ τίς ἀτέλειωτες περιοδεῖες τους οἱ Δώδεκα καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὀργώνουν ὅλη τήν οἰκουμένη. Τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου πολὺ γρήγορα περνᾷ τὰ σύνορα τῆς Παλαιστίνης, κατακτᾷ τήν Ἑλλάδα καί φτάνει ὡς τήν κοσμοκράτειρα Ρώμη!

Καί οι αιώνες περνοῦν. Φτάνει ἡ ἐποχή τοῦ ἔνδοξου Βυζαντίου. Ἀπό τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀκμῆς του μέχρι τῆς διάλυσή του, ὀργανώνονται ἱεραποστολές στήν Ἀσία, στήν Ἀφρική, σέ βαλκανικούς λαούς, ὅπου δέν εἶχε ἀκουστεῖ ἀκόμη ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Ἅγιοι ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως **ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ Μέγας Φώτιος** ἀσχολοῦνται συστηματικά μέ τή διάδοση τοῦ εὐαγγελίου. Οἱ **ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος** στίς ἀρχές τοῦ 9ου αἰώνα γίνονται οἱ φωτιστές τῶν Σλάβων.

Ἀλλά καί στά χρόνια της Τουρκοκρατίας δέν σταμάτησε ἡ ἐξωτερική ἱεραποστολή. Τή σκυτάλη ἔλαβε ἡ Ρωσική Ἐκκλησία. Μέ τό λάβαρο τοῦ Σταυροῦ διέσχισε τήν ἀχανή **Σιβηρία** καί ἔφτασε μέχρι τήν παγωμένη **Ἀλάσκα**.

Τό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς συνεχίζεται **μέχρι σήμερα**. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδας στέλνει ἐπίσημα ἱερεῖς καί λαϊκούς ἱεραποστόλους στά διάφορα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα εἴτε γιά νά ἐνισχύσουν παλαιότερες προσπάθειες εἴτε γιά νά κηρύξουν γιά πρώτη φορά τό εὐαγγέλιο. Ἀλλά καί πολλοί ἔμποροι ἢ ἄλλοι ἀπλοί χριστιανοί πού βρέθηκαν σέ ξένη γῆ μεταφέρουν τήν πίστη τους στόν Ἰησοῦ Χριστό σ' αὐτούς πού διψοῦν καί περιμένουν...

Ἐπάρχουν καί σήμερα ἐκεῖνοι πού ξεκινοῦν γιά τήν **πρώτη γραμμή**, πού διαθέτουν τά χέρια, τά πόδια, τό στόμα τους, μά πάνω ἀπό ὅλα τήν καρδιά τους καί τρέχουν νά βροῦν ψυχές γιά νά τίς ὀδηγήσουν στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Πολλές φορές ἔχουν νά παλέψουν μέ δύσκολες, ἀνθυγιεινές κλιματολογικές συνθήκες, μέ μαγεῖες, μέ ἀπαγορεύσεις ἀπό τά πολιτικά καθεστῶτα, μέ οἰκονομικά προβλήματα. Ἀλλά μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ δέν ὑποχωροῦν.

Ἐπάρχουν καί τά **μετόπισθεν**: Αὐτοί πού δέχονται τά μηνύματα-SOS τῶν ἱεραποστόλων, προσεύχονται μέ θερμῆ γιά τήν ἐξωτερική ἱεραποστολή καί προσπαθοῦν νά ἀνταποκριθοῦν στίς ποικίλες ἀνάγκες της. Ὀργανώνουν ὀμιλίες καί ἱεραποστολικά συνέδρια,

ἐκδίδουν περιοδικά γιά τήν ἐνημέρωση τῶν πιστῶν, ἐτοιμάζουν καί στέλνουν ἀποστολές μέ ρούχα καί φάρμακα.

Ἐμεῖς, παιδιά, θά μπορούσαμε ἄραγε νά κάνουμε κάτι γιά τό μεγάλο αὐτό ἔργο; Ἴσως ὁ Θεός ἀξιώσει καί κάποιον ἀπό τή συντροφιά μας νά ὑπηρετήσῃ μιά μέρα στήν πρώτη γραμμή τό ἔργο τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς. Ἀλλά πρὸς τό παρόν, πῶς νά προσφέρουμε κι ἐμεῖς μιά μικρή βοήθεια;

Ἡ πρώτη ἐβδομάδα τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς ἔχει ὀριστεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία μας ὡς **Ἐβδομάδα Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς**. Οἱ πιστοί, ἄλλοι ἀπό τό περίσσευμα καί ἄλλοι ἀπό τό ὑστέρημά τους, συγκεντρώνουν χρήματα γιά τήν **οἰκονομική ἐνίσχυση** τῶν ἱεραποστολικῶν κέντρων. Θέλετε, παιδιά, νά βοηθήσουμε κι ἐμεῖς σ' αὐτή τήν προσπάθεια; Ἐνα κατηχητικό δραστηριοποιήθηκε τόσο πολύ, πού κατάφερε νά χτίσῃ στήν Ἀφρική μιά ἐκκλησιά!

Αὐτό πού μπορούμε, ἐπίσης, ὅλοι νά κάνουμε εἶναι ἡ **προσευχή**. Κάθε μέρα νά παρακαλοῦμε τόν Θεό γιά τούς ἱεραποστόλους, γιά τούς νεοφώτιστους ἀδελφούς μας, πού ἔχουν νά κάνουν μεγάλο ἀγῶνα καθῶς ζοῦν καθημερινά ἀνάμεσα σέ εἰδωλολάτρες, γιά τούς κατηχούμενους πού ἐτοιμάζονται νά βαπτιστοῦν, ἀλλά καί γιά κείνους πού ζοῦν ἀκόμη στό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας... Νά προσευχόμεστε ἀκόμη -ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς τό ζήτησε (βλ. Μθ 9,38)- νά βγοῦν στόν ἅγιο θερισμό περισσότεροι ἐργάτες· νά μᾶς χαρίσῃ ἱεραποστόλους, γιά νά φέρουν τό φῶς τοῦ εὐαγγελίου σέ κάθε γωνιά τῆς πατρίδας μας καί σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς μας. Ἀμήν!

(*Προτεινόμενα τραγούδια ἀπό «Πνευματικές Ὠδές Α'»: α) Προσευχή τῶν ἱεραποστόλων, σ. 71, CD «Ὠδές Πνευματικές Γ'», ἀρ. 10, β) Μέ παλμό, σ. 74, «Ὠδές Πνευματικές Α'», ἀρ. 8· «Πνευματικές Ὠδές Β'»: «Ἱεραποστολικό», σ. 126, CD «Ἄσμα καινόν», ἀρ. 3, βλ. CD μέ ὑλικό).*

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Παρουσίαση του̃ θέματος μέ προβολή.
2. Άφίσα.
3. Σελιδοδείκτης.
4. Τραγούδια σέ ἀρχεῖα ἤχου καί προβολή.
5. Άφιέρωμα σόν ἱεραπόστολο π. Κοσμᾶ Γρηγοριάτη.
6. Παιχνίδι.